

ŠKOLSKI ČASOPIS
BROJ 3
GODINA I
OŽUJAK 2012 ♡

GRADITELJSKA TEHNIČKA ŠKOLA ZAGREB

SADRŽAJ:

1. O LJUBAVI
2. DRAMSKA SKUPINA
3. INTERVJU S MATIJOM LUKETIĆEM
4. HLADNA VATRA
5. RADIONICA IZRADE BROŠEVA
6. POSJET LUCIJE IZ DALEKE AUSTRALIJE
7. POSJET IZLOŽBI "DOMOVINSKI RAT"
8. NAŠI UČENICI IZ DRUGOG KUTA
9. INTERVJU S PROFESOROM BEHAIMOM
10. VIKTOR KOVAČIĆ

U ovom broju pisali su: Petra Benić, Miro Čabralja, Dajana Dramac,
Martin Kodrić, Tamara Kožar, Ivan Komušar,
Nikola Pašalić, Lovro Pejić, Tin Pugelnik Stipeč

Grafički uredio: Tin Pugelnik Stipeč

O Ljubavi

Etičari naše Škole pisali su o ljubavi, a kao vodilja im je poslužio dio Prve poslanice svetoga Pavla Korinćanima koja kaže:

„Kada bih sve jezike ljudske govorio i anđeoske,
a ljubavi ne bih imao – ništa mi ne bi korištilo.

Ljubav je velikodušna,
dobrostiva je ljubav,
ne zavidi,

ljubav se ne hvasta, ne nadima se;
nije nepristojna, ne traži svoje, nije
razdražljiva, ne pamti zlo;
ne raduje se nepravdi, a raduje se istini;
sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada,
sve podnosi.

Ljubav nikada ne prestaje.“

„...Ljubav čini ljude potpunim osobama. Divno je buditi se s osmijehom na licu i sa svojom ljubavlju u mislima. Ljubav je kada ON radi sve da bi usrećio nju, i kada ONA daje cijelu sebe da bi usrećila njega...“

Monika K., 4.C

„...Ljubav je bezuvjetna, u ljubav se vjeruje, vjeruje se u partnera. Ljubav je kada se uzajamno razumijete nakon dugog vremena i ne bi smjela prerasti u naviku. Ljubav se ne pokazuje samo za Valentinovo, nego iz dana u dan...“

Ivana R., 4.C

„...Ljubav se ne iskazuje riječima. Rijetko koja osoba može izraziti svoju ljubav bez metafore. Ljubav nema svoju definiciju. Ljubav je kada s voljenom osobom provodite trenutke i kada vam je svaki trenutak dragocjeniji od drugoga.

Ta osoba vam je na pameti svake sekunde, danju i noću, gdje vam uljepšava snove. Nešto najljepše je kada ste živčani ili ljuti i samo ta osoba vam može izazvati smiješak. Kada je uz vas u svakom trenutku i kada nije tu. Ljubav je kada zatreperite svaki put kada je u pitanju ta osoba i kada možete prebroditi i dobro i zlo držeći se za ruke i veseleći se jer je ta osoba s vama uz vas...“

Filip J., 4.C

„...Ljubav između dvoje nikada ne nestaje. Zaljubljenost izblijedi, ljubav ne može. Ljubav nisu riječi volim te nego način na koji se netko odnosi prema drugoj osobi...“

Ema B., 4.C

„...Ljubav je osjećaj koji čovjeku daje sigurnost i potpuno povjerenje u drugu osobu, uz puno odricanja i strpljenja. Ljubav je voljnost čovjeka da sebe stavi na drugo mjesto pred osobom za koju smatra da je toga vrijedna...“

Petra M., 4.C

„...Ljubav je osobina i vrlina koju zaslužuju svi ljudi na svijetu. Ona je blagoslov i svijet bi bio tužno i mračno mjesto. Ljubav je poticaj za prekrasne stvari, za ostvarenje svojih želja. Bez ljubavi čovjek ne bi imao smisao i svrhu u životu, ostao bi bez prijatelja i obitelji...“

Martin M., 4.D

„...Ljubav se ne može pojmiti, to se mora osjetiti. To je kada jednoj osobi govorиш volim te, mada je ta riječ u današnje vrijeme izgubila svoje značenje...“

Dominik K., 4.D

„Ljubav se ne može namjestiti, ona dođe sama od sebe, u pravo vrijeme, na pravome mjestu. Volim biti zaljubljena. Sviđa mi se kada uz sebe imam osobu koja gaji iste osjećaje, kada imam nekoga s kim mogu podijeliti tajne i kada znam da će ta osoba biti uz mene bez obzira na sve...“

Danijela Č., 4.B

„Ljubav je bogatstvo koje je teško pronaći, a kad ju pronađeš onda si sretnik. To je kemija koja se desi između dvoje zaljubljenih osoba. To je osjećaj sreće koji kao vruća lavina iz vulkana proleti kroz vaše tijelo, snažan roj leptirića koji mašu u vašem trbuhu svakoga trenutka kada pomislite na tu specijalnu i posebnu osobu...“

Ante D., 4.D

„Ljubav je prava, neuzvraćena, a nastaje instinkтивno te nema veze s razumom. Zbunjen si i ošamućen. Spas nalaziš u ljubavnim pjesmama. Ljubav je maštanje...“

Martin K., 4.D

„Ljubav je jedan od najboljih osjećaja u životu koji ne dolazi često, a kada dođe treba ga iskoristiti da nam ne promakne. Kada smo zaljubljeni ništa nam nije važno osim te osobe...“

Adrian L., 3.D

„Jedan poseban osjećaj. Kada radi nekoga izađeš van iako je vani temperatura debelo ispod nule, kada s nekim dijeliš i one tajne koje ne bi nikom i nikada rekao, kada se osjećaš kao da si u sedmom nebu...“

Sandi I., 3.B

„To je nešto čarobno, kad je vidim ne mogu biti ljut radi nečega što mi se dogodilo, neko u koga se mogu pouzdati, sretan si samo kada vidiš njezino lice, osjećaš nešto dobro u sebi...“

Luka Ć., 3.D

„Neopisiv osjećaj, neprospavane noći kada stalno imaš osjećaj da će se nešto dogoditi ako zaspеш. Ljubav je neprestano očekivanje i sreća bez nekakvog velikog razloga. To je sljepoća, jer ne vidiš nikakve mane u osobi koju voliš. Spremna si sve oprostiti, svaku glupost...“

Mia R., 3.A

Dramska skupina Graditeljske tehničke škole Zagreb

Dramska skupina Graditeljske tehničke škole djeluje već dugi niz godina, a tijekom tog vremena se zasigurno izmijenilo oko stotinjak sudionika. Uloženo je mnogo truda i vremena u sve predstave, interpretacije, recitacije što su kvalitetno izvedene od strane naših učenika. To će potvrditi svaki profesor u našoj školi.

Vjerojatno ste se mnogi zapitali što se to događa iza vrata školske dvorane. Odgovor na vaše dileme jest ovaj članak. Tijekom ove školske godine naši su se učenici marljivo pripremali za predstavljanje na natjecanju Lidorano. Svojom predstavom „Nadam se da nije san“ su prošli na općinskom natjecanju (31.siječnja 2012., Prva gimnazija Zagreb), te su sudjelovali i na županijskom natjecanju u Vidri (21. veljače 2012.). No, kako god bilo, mi smo iznimno ponosni njihovim postignućem.

Današnja dramska skupina sastoji se od učenika 3. i 4. razreda pod vodstvom prof. Jelene Brkljačić, naše knjižničarke.

Članovi su:
Miro Čabraja (3.B)
Nikola Pašalić (3.B)
Filip Perić (3.B)
Dario Matijak (3.B)
Dajana Dramac (3.A)
Perica Tadić (3.D)
Ivan Renić (3.D)
Adriana Širanović (4.B)
Danijela Černjavski (4.B)

Miro Čabraja je učenik koji u predstavi igra ulogu mladića koji sanja da pobjeđuje u talent show-u i tako postaje slavan. Ujedno igra ulogu mladića opsjednutog zlodusima. Miro je inače vrlo pristupačan učenik koji svjesno i odgovorno djeluje u dramskoj grupi već 3 godine.

Nikola Pašalić je učenik koji u predstavi igra ulogu voditelja talent show-a i ulogu svećenika. Nikola je također zaslужan za instrumentalne efekte u predstavi jer svira klavir. Zaslужan je i za kompoziciju pjesme Nadam se da nije san s kojom u predstavi pobjeđuje Miro u talent show-u.

Dajana Dramac je učenica koja u predstavi igra ulogu djevojke koja u snu želi vladati svijetom i upravljati ljudima kao lutkama, te ulogu voditeljice talent show-a.

Perica Tadić je učenik koji igra ulogu mladića koji sanja da je osvojio veliku svotu novaca putem loto listića, te ulogu sudionika u talent showu. Djeluje u dramskoj grupi već 3 godine.

Adriana Širanović je učenica koja igra ulogu djevojke koja sanja da je opsjednuta čitanjem knjiga. U dramskoj grupi djeluje od ove godine.

Danijela Černjavski je učenica koja igra ulogu djevojke koja sanja da njezini prijatelji sanjaju svoje snove. To je dosta komplikirana uloga koja na kraju donosi smisao cijele predstave.

Filip Perić, Daro Matijak i Ivan Renić su učenici koji se brinu da svi popratni efekti i konačni dojam budu savršeni. Oni se brinu o rasvjeti i glazbenim efektima.

U ovih nekoliko pitanja ćete doznati kako su sve to oni sami doživjeli.

Dramska skupina je ove školske godine počela s radom u listopadu 2011. Kako ste se odlučili na sudjelovanje u ovoj školskoj aktivnosti?

Miro: "Lako. Gluma me je jednostavno uvijek zanimala, a tu se dakako nadovezuje rad s drugim učenicima, pisanje scenarija, probe..."

Nikola: "Velim se baviti svim vrstama umjetnosti. Tako se bavim i glazbom, a usput sam upoznao ekipu iz dramske koja se djelomično raspala stoga sam ja upao kao zamjena."

Perica: "U ovoj školskoj aktivnosti odlučio sam sudjelovati zbog čiste zabave, a s vremenom je to postala obaveza, ali pozitivna."

Dajana: "U osnovnoj školi sam sudjelovala u dramskoj skupini i bilo mi je veoma zanimljivo, pa sam odlučila nastaviti i u srednjoj školi. Uvijek upoznaš neke nove ljudе što je odlično."

Danijela : "Isprva sam se na to odlučila radi čiste zabave, a kasnije je to postalo ozbiljno."

Filip : "Želio sam sudjelovati u nekoj aktivnosti pa sam se igrom slučaja našao u dramskoj skupini. Inače djelujem u školskom glazbenom sastavu. Privukla me složnost i dobra zabava."

Ivan : "Na sudjelovanje sam se odlučio ponajviše zbog prijatelja i zabave."

Jeste li i prije sudjelovali u takvim aktivnostima?

Miro: "Jesam, još od osnovne škole djelujem u raznim dramskim grupama."

Nikola: "Jesam, dakako. Sudjelovao sam u glazbenoj i dramskoj grupi."

Perica: "Nikada se nisam bavio takvim stvarima jer sam smatrao da to ne zadovoljava moje interes, ali kada sam krenuo više me ništa nije odvuklo od toga. Na tome mogu zahvaliti kolegi Miri Čabradi koji me potaknuo na to i bivšoj knjižničarki Evici Martinović koja me nadahnula da se bavim glumoom."

Dajana: "Da, u osnovnoj školi."

Danijela: "Nisam sudjelovala u dramskoj grupi, ali jesam u plesnoj grupi."

Filip: "Nisam nikada sudjelovao."

Ivan: "Nisam."

Kako se slažete svi zajedno? Kakvi su odnosi unutar grupe?

Miro: "Odnosi u dramskoj grupi su dobri. Dok ništa ne radimo sve je super, a kada započinjemo s malo komplikiranim stvarima dođe i do sitnih prepirkki, ali se sve na kraju okreće na dobro."

Nikola: "Svi su super. Atmosfera je uvijek opuštena i zabavna, osim u trenutcima kad smo malo nervozni ako je npr. neki nastup blizu, ali to sve riješimo brzo."

Perica: "Svi se zaista dobro slažemo. Zajedno smo u svemu i svim odlukama. Kaže se da je sloga vrhunac moći. Ponekad se među nama javi i napetosti, ali to se većinom događa pred značajne nastupe."

Dajana: "Dosta smo svi složni, zbližili smo se međusobno. Naravno, lagala bih kad bih rekla da je uvijek sve savršeno. Ponekad se posvađamo, ali to su male sitnice koje se brzo riješe."

Danijela: "Mislim da je ekipa sasvim u redu kao i međusobni odnosi. Bilo je trzavica uoči samih nastupa zbog nervoze ali prijeđe se preko toga."

Filip: "Svi se odlično slažemo jer smo takvih razigranih osobnosti."

Ivan: "Odlično se slažemo. Svatko je u dobrom odnosima sa svakim, poštujemo se i zabavljamo na probama."

Kakav je vaš dojam o predstavi?

Miro: "Mislim da je predstava drugačija od drugih. Sam scenarij je neobičan, govori o snovima različitih ljudi."

Nikola: "Od početka nije bio dobar, ali svaki početak je težak pa smo ipak poradili na svemu. Sada imam osjećaj da je predstava o snovima zaista dobra jer se svidjela publici, a to je jako bitno. Inače sam veliki optimist, ali možda predstava ni nije tako dobra kako mi se čini."

Perica: "Ovogodišnja predstava mi se jako svidjela zbog realističnog pristupa. Na kraju krajeva svi mi sanjamo i otkrivamo na taj način svoju osobnost."

Dajana: "Zaista sam iznenađena kako je to na kraju sve super ispalio! Zadovoljna sam i drago mi je što sam sudjelovala u predstavi."

Danijela: "U početku mi je bila dosadna, ali onda kad shvatiš da se s tim temama koje predstava obrađuje „svakodnevno borimo“ postane sve jasnije. Pokušali smo smisao predstave prenijeti publici najbolje što smo znali."

Filip: "Predstava je odlična. Miro je to dobro režirao, a glumci su to odlično izveli."

Ivan: "Predstava je odlična."

Kakav je prvotni osjećaj stati pred mnoštvo publike i žirija na natjecanju?

Miro: "Ovogodišnji nastup na Lidranu mi nije prvo pojavljivanje na sceni tako da nisam imao veliku tremu, iako je trema uvijek prisutna."

Nikola: "Svjet glume je jako neobičan. Kada gledaš druge natjecatelje vidiš dosta neuobičajenosti. Bojali smo se kako će ljudi reagirati na neke naše scene, ali reakcije publike pokazuju da nema razloga za brigu. Najbolji je osjećaj kad se nešto, za što si strahovao kako će drugi reagirati, pokaže jako uspješno! Tijekom nastupa proživljavaš bezbroj emocija, pozitivne reakcije publike stvaraju neke pozitivne emocije koje te drže na sceni."

Perica: "Nastupi na natjecanjima su pravi užitak. Volim nastupati pred mnoštvom publike i žirijem jer sam siguran da će poslije svega biti kritika i pohvala. Kritika je savjet za bolji-tak same predstave."

Dajana: "Prvi put sam imala tremu, bojala sam se da ne zaboravim tekst ili da mi se nešto ne dogodi na pozornici. Drugi put sam bila puno opuštenija."

Danijela: "Uh, ne želim se prisjećat tog groznog osjećaja u kojem tebe cijelog preuzme napetost. Nisam znala što žiri uopće očekuje i kako će reagirati publika."

Kako ste zadovoljni za svojim predstavljanjem? Smatrate li da je bilo boljih ili lošijih od vas?

Miro: "Jako sam zadovoljan nastupom dramske grupe. Mislim da smo svi dali sve od sebe. Smatram da je bilo boljih od nas isto tako smatram da je bilo i gorih od nas, ali kad razmislim da je naša škola tehnička škola; dosta ljudi se začudi kada doznaju da naša škola priređuje predstave za Lidorano."

Nikola: "Jako sam zadovoljan izvedbom. Komentari gledatelja ukazuju na to da smo bili jako dobri. Logično je da je bilo boljih, ali sve ovisi s kojeg gledišta promatramo. Neka predstava koja je komičnog „karaktera“ i koja se sviđa publici, žiri može ocijeniti lošom. To je stvar ukusa; svakome se dopada nešto drugo. Meni su se zapravo sve predstave svidjele. Ako ništa drugo, jako je zanimljivo gledati rezultat truda koji su ulagali tvoji vršnjaci proteklih nekoliko mjeseci."

Perica: "Ne prolaze uvijek najbolji, u to sam se i sam uvjerio, ali to me zadužuje da se još intenzivnije bavim glumom. Na ovogodišnjem županijskom natjecanju svaka je predstava bila posebna na svoj način. Kao i svaki drugi sudionik nadoao sam se pro-lasku jer smo predstavu izveli točno, efektno i kvalitetno."

Dajana: Više sam nego zadovoljna. Bilo je odličnih sudionika, a i onih koji su mi se manje dopali. Ukusi su različiti pa ne bih mogla odgovoriti je li netko bio bolji ili lošiji od nas."

Danijela: "Bilo je puno boljih od nas. Iako za mene ne postoje lošiji ili bolji jer smatram da smo svi bili odlični."

Filip: "Jako sam zadovoljan našim predstavljanjem jer se osjetio i vidio veliki napredak u odnosu na ono što smo prikazali na školskoj priredbi povodom Božića. Da je bilo boljih od nas u to smo svi uvjereni, ali dakako bilo je i lošijih."

Ivan: "Predstavili smo se u najboljem svjetlu najbolje što smo mogli. Bilo je i boljih ekipa od nas, ali ni oni nisu prošli dalje što je dokaz da je kriterij bio visok."

Što biste za kraj željeli poručiti čitateljima?

Miro: "Čitajte školski časopis i uz to pratite rad dramske skupine."

Nikola: "Želim im poručiti da je dramska skupina lijep način druženja i pozivam sve zainteresirane da nam se priključe. Isto vrijedi i za glazbenu grupu. Mislim da sada imamo dosta bogatu ponudu izvannastavnih aktivnosti u našoj školi! Oslobođite svoj talent i ne sramite se pokazati ga drugima bez obzira kako će oni reagirati na to!"

Perica: "Svakom tko pročita ovaj članak želim poručiti da se treba oslobođiti predra-suda jer je možda baš to ono što će ga odvesti daleko."

Hladna vatra

by: Džontra - Martin Kodrić, 4.d

Dolaziš ti
i gledaš me
ja sledim se
baš kao da oponašam tebe.

Gledaš me hladno suptilno
lice ti je umrtvljeno
krećeš se hladno bezlično
naizgled ništa privlačno.

Al' ja gorim u sebi
ne znam kako to priznati sebi
al' ja gorim u sebi
i mislim da isto vidim u tebi.

Put iza tvoje zavjese
mrtve hladne bezlične
put iza tvoje zavjese
su tvoje oči nemirne.

I kada vidim tvoje oči
ja želim nas dvoje u noći
i kada vidim tvoje oči
ja želim nas dvoje u noći.

Otrove koji tajnu znaš
želiš li da meni pripadaš
otrove koji tajnu znaš
želiš li da sa mnom otkrivaš?

Može samo na čas
pa da vidim hoće li doći spas
i reci da l' će ikada moći
biti kraj tebe dok sklapaš oči

Kreativna radionica

BROŠEVI OD FILCA

Dana 16. 02. 2012. u školskoj knjižnici se održala kreativna radionica izrade broševa od filca. Na radionici su sudjelovale učenice od prvog do trećeg razreda naše škole, nažalost dečki se nisu pridružili. Voditeljica radionice je bila profesorica Marina Čindori Kovačević. Uz rad i osmišljavanje broševa bilo je tu zabave, grickalica, pića i puno smijeha. Meni osobno se jako svidjelo, jer je svatko na svoj kreativni način mogao izraditi broš po svome ukusu. Naravno, bile su prisutne i profesorice, pedagoginja i naša knjižničarka. Nadam se da će se u skoroj budućnosti slična radionica održati i da će biti puno više odaziva.

"Bilo je vrlo kreativno. Lijepo je učiti nove stvari, trebali bi češće raditi nešto slično!"
Mirjeta Qenaj, 2.B

"Bilo je zanimljivo, naučila sam nešto što nisam znala! Ekipa je bila odlična, smijeh je bio prisutan i baš je bilo zabavno"
Andrea Pajić, 3.B

Posjet Lucije iz daleke Australije

Lucija je moja draga prijateljica koju poznajem od svog najranijeg djetinjstva. Išla je sa mnom u osnovnu školu. Iako se mojem razredu pridružila tek u drugoj godini našeg druženja svi smo se odmah sprijateljili. Tako je naše druženje s njom trajalo sve do četvrtog razreda osnovne škole kada je zajedno sa svojom majkom Mirjanom, koja je dobila posao diplomata u Camberi, otišla živjeti u daleku Australiju. Naše druženje tada nije stalo, velika udaljenost nije nam bila prepreka; cijeli razred je komunicirao s Lucijom. Tada pismima zato što u to vrijeme nije bilo Faceboka ili drugih društvenih mreža. Cijeli razred bi ispunio jedan papir formata B1 i takvog bismo joj poslali u Australiju. Bilo je to čudno, ali vrlo lijepo i uzbuđljivo prijateljstvo. Svake godine dolazila bi u Zagreb te bi nas posjetila u školi, iznenadila bi nas tako da nenajavljeni uđe u razred. Uvijek se obrađuje kad dođe, zato što mi je poput sestre, pa su naši susreti, a i susreti s ostalim prijateljima vrlo uzbuđljivi i zanimljivi. Sada, osam godina kasnije, Lucija

nas nastavlja posjećivati u Hrvatskoj. Prošle dvije školske godine bila je na satovima etike u našoj školi na kojima je upoznala neke učenike i naravno odmah se sprijateljila s njima. Lucija je sada na prekretnici, jer njezina majka mora odlučiti da li će se nakon što joj istekne mandat preseliti u New York ili će se vratiti natrag u Hrvatsku. Ona zna što želi, a vi ćete odgovor saznati kada sljedeći put dođe u Hrvatsku!

Tin Pugelnik Stipeč 3.b

Lucija Papo

Izložba

Domovinski rat

Foto: Matoš Božićak / Križevci, 1991.

RH FOCP. +++ URED RH-NIS-EZ
P.U. VUKOVAR +++ VRH Potp. 00000000000000000000000000000000

HRVATSKI POVIJESNI MUZEJ
ima čast pozvati Vas na
otvorenje izložbe

DOMOVINSKI RAT

u četvrtak, 1. prosinca 2011. u 19 sati
Hrvatski povijesni muzej
Matoševa 9, Zagreb

HRVATSKI POVIJESNI MUZEJ
www.hismus.hr

Prošlo je više od dvadeset godina od otvorene agresije na Republiku Hrvatsku od strane Srbije, Crne Gore, JNA i dijela pobunjenih Srba iz Hrvatske, naša razrednica iskoristila je jedan petak kako bi nas odvela na izložbu „Domovinski rat“. Sve što znam o Domovinskom ratu je da su najvećim dijelom Srbi bili krivi za stradanja što su se događala za vrijeme srpske pobune od ljeta 1990. godine i okupacije dijela hrvatskog teritorija do vojno-redarstvenih akcija „Bljesak“ i „Oluja“ 1995. godine. Izložba me oduševila jer sam si napokon mogao dočarati kako je zapravo bilo i što se događalo tijekom rata, ali ipak sam dijelom bio i ljut zbog svih žrtvi i razaranja, jer su mnoge obitelji ostale bez svojih najmilijih i domova.

Na izložbi me posebno dirnula slika uplakane šestogodišnje djevojčice u plavom kaputiću (plavi kaputić je izložen) koja je snimljena u koloni napačenih Vukovaraca nakon pada Vukovara u studenome 1991. godine i čija je slika obišla svijet. Dirnula me i priča o ljudima iz vukovarske bolnice i osoblju koje se borilo da spasi što je više moguće ljudskih života iako im je nedostajalo medicinske opreme i lijekova. Sjećam se i priče o Siniši Glavaševiću - ratnom izvjestitelju iz Vukovara koji je nakon pada Vukovara uhićen i ubijen.

Posjetite i Vi izložbu „Domovinski rat“ jer ćete vidjeti i čuti puno slika, video i novinskih zapisa, pa čak i Thompsonove „Čavoglave“ u originalu.

1.a nakon izložbe izložene u Hrvatskom povjesnom muzeju

Lovro Pejić, 1.a

P.S.

Dodaje Džeko:

Zgrada Hrvatskog povjesnog muzeja smještena je na Gornjem gradu u Matoševoj ulici 9. To je stara barokna palača obitelji Vojković – Rauch – Oršić. Sagrađena je 1764. godine i djelo je nepoznatog arhitekta. Kroz prošlost mijenjala je vlasnike pravi je primjer plemičko – građanske kuće u 18. i 19. stoljeću.

NAŠI UČENICI IZ DRUGOG KUTA | IVAN KOMUŠAR

Odazivam se na ime Ivan, Ivan Komušar. Nadam se najmanje biti građevinski tehničar, a možda i više... U drugom sam "D" razredu, kažu s najvećom prolaznošću na polugodištu.

Ali, osim građevine i svega što vole mladi, ja glumim. Reći ćete, moš' mislit pa svi mi glumimo, ali ja sam, stvarno glumio u dva kratka igrana filma. Prvi je omnibus „Zagrebačke priče“, a drugi „Ljubav ili...?“. Nisu sapunice već o različitim oblicima nasilja: roditelja nad djecom, međuvršnjačko nasilje, između cure i dečka... Možda, kada ih pogledaš, shvatiš da nasiljem nisi veći frajer niti faca, samo gubitnik.

P. S.

Ako trebate glumca, javite se, glumim i po kućama.

Intervju s profesorom Behaimom

Profesor Boris Behaim predaje strukovne premete u našoj školi. Diplomirao je građevinu u Zagrebu. Autor je udžbenika za III. i IV. razred graditeljske tehničke škole. Osim stručnosti na području graditeljske struke kroz ovaj intervju saznat ćemo koliko je stručan i na nekom drugom području.

Nikola Pašalić: Iako se ovo ne tiče Vaše struke, vjerujem da ćete vrlo stručno odgovoriti na mojih nekoliko pitanja.

1. Najprije, što mislite o obilježavanju Valentinova?

"Odmah Vas moram dobronamjerno korigirati i kazati da postoji vrlo malo toga što se ne tiče «moje struke».

Tako je i obilježavanje Valentinova snažno povezano s graditeljstvom. Vratimo se u povijest. U rimsko je doba i naša struka imala posla u izobilju. Naši vođe svojim vrijednim neimarima (neimar = graditelj) zabranjuju ljubav, zaruke i ženidbu kako bi se oni bez ikakvih zapreka mogli posvetiti graditeljstvu. No, pojavljuje se Valentin potajno vjenčavajući sve one koji to žele. Upravo 14. veljače, 43 godine poslije Krista odluči prirediti veliko javno vjenčanje. Unijevši ljubav u radno okruženje, Valentin je omekšao grubu i tvrdu graditeljsku srca. To je za naš ceh bila prevelika trauma te je Valentin morao platiti glavom. Ipak, njegova žrtva nije bila uzaludna, ljubav je pobijedila pa se taj dan slavi i danas. Vjerujte mi i sve druge priče smatrajte neistinitim."

2. Ima li taj datum neku važnost u vašem životu? Znači li Vam išta taj dan ili je kao i svi ostali?

"Na ovo bih pitanje mogao dati sljedeći odgovor. Kao što je u načelu svaka kuća cjelina sastavljena od nosećih sklopova tako je i naš život cjelina satkana od važnih datuma. Koliko su nam oni važni znamo kada pri njihovu spomenu srsi prostruju našim tijelom. Tijelo nas nikada u tom smislu ne prevare. A što se drugog pitanja tiče, zar mislite da uopće postoe dani koji su kao i svi ostali."

3. Kakvi su običaji kod Vas? Darujete li voljenu osobu?

"Ta neprirodna sladunjavost i mahnita uvjerenost da se upravo na današnji dan iskazuju osjećaji tjeraju i mene na bezvezno trošenje novaca. Ili ne? Što mislite."

4. Mislite li da svaki dan treba biti Valentinovo?

"Ako je Valentinovo sinonim za ljubav, odgovor je svakako DA! Neka nam i ovdje pomogne struka. Dakle, da bi bila ravnoteža, sve vanjske sile koje djeluju na neko tijelo raspoređene su po tijelu tako da se njihova djelovanja međusobno potiru. Drugim riječima, rezultanta svih tih sila mora biti jednaka nuli. Prava ljubav temelji se na suprotnostima pa je stanje ravnoteže zagarantirano. Ako se pak pod Valentinovom misli samo na zaljubljenost, tada je odgovor NE, jer je nemoguće svakodnevno pronaći suprotnosti žmarcima u želucu, znojenju dlanova, klecanju koljena, uzbudjenosti, požudi, crvenilu, totalnoj nerazumnosti!"

5. Što poručujete učenicima? Treba li na Valentinovo iskazati ljubav više nego obično?

"Citirat ću riječi pjesme jednog francuskog šansonjera:

"Kad je najljepše, valja ustati od stola
Reći srcu da je bilo dosta.
Vjeruj ljubavi ja to nisam znao ... "

I ovdje valja poštivati zakonitosti struke, a to znači ni u čemu ne pretjerivati. Dakle, biti svoj(a) i činiti sve sa stilom."

6. Za kraj poruka dječacima i djevojčicama koji su zaljubljeni?

"Budući da ste upravo sada u fazi dovršenja temelja, neka svatko od vas radi na tome da bude stabilna i čvrsta građevina u svojoj biti. Sva vanjska djelovanja onda su dobrodošla!"

7. Zašto škola, a ne gradilište?

"Zbog vas i zbog želje da vas uputim kako ne može čovjek odmah znati, već prvo mora želite znati!"

Nikola Pašalić 3.b

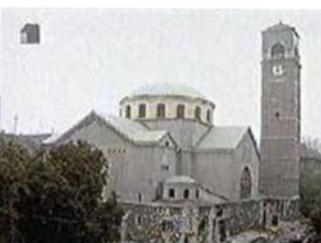
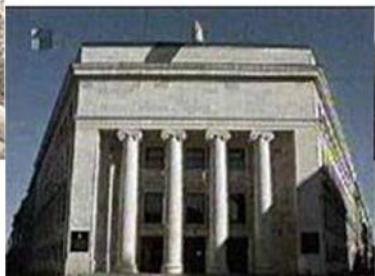
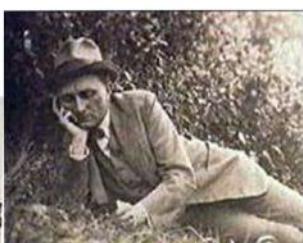
Viktor Kovačić

Viktor Kovačić rođen je u Ločen Dolu 1874. godine. Rano ostaje bez roditelja te odlazi stricu u Graz gdje završio Pučku i zidarsku obrtnu školu. Kao sedamnaestogodišnjak dolazi u Zagreb te radi s arhitektom Kunom Waidmannom. Vidjevši da je nadaren, preporučuje ga tadašnjem direktoru obrtne škole Hermannu Bolléu. Radeći s njim Kovačić je stekao znanje s kojim se upisao u Bečku akademiju.

Kovačić je često kritizirao postojeću arhitekturu i govorio kako moderna arhitektura zahtijeva logičnost i praktičnost. Nije imao mnogo prijatelja zbog načina na koji se je odnosio prema svima. Ljudi su ga smatrali jako talentiranim, dobrog ukusa i idejama, ali jednako lijenim; ne završi ono što počne i stalno "viseći" po kavarnama.

„Njegova“ crkva sv. Blaža jedna od najljepših i najvrjednijih građevina u Zagrebu, ujedno je i prva gradnja kupole od armiranog betona u Hrvatskoj. Uz to djelo vezana je sljedeća anegdota: Kovačiću su proricali da će se kupola srušiti čim se skine drvena obloga i podupirači, stoga radnici su u prvi trenutak odbili skinuti podupirače, bojeći se da ne nađu smrt pod teškom kupolom. Tada je Kovačić uzeo stolac i sjeo pod središte kupole, naredivši da se izmaknu podupirači. Ostao je tako sjediti pod kupolom cijelu noć. Mnogi su znatiželjnici probdjeli noć kraj crkve, očekujući što će se dogoditi. Kupola je izdržala i već desetljećima stoji čvrsto na ponos i u slavu graditelja Viktora Kovačića.

Izradio je i poznatu stambenu zgradu "Slavex". Odmah zatim gradi stambenu palaču Frank, slikovitu ranorenansansnu višekatnicu u firentinskom stilu, s produljenom strehom, arkadama i rustikom. No, umro je prije nego što je dovršeno građenje .

Petra Benić 3.b

